

جایگاه چهارم کاشی و سرامیک در جهان

بازار داخلی اشباع شده و هرگونه توسعه سرمایه‌گذاری جدید باید تنها برای بازارهای صادراتی باشد. در حال حاضر ۱۲۳ واحد تولیدی کاشی و سرامیک با ظرفیت ۵۴۳ میلیون مترمربع در کشور وجود دارد که برای بیش از ۴۳۰۰۰

میزان تولید کاشی و سرامیک ایران در سال ۲۰۱۴ میلادی حدود ۴۱۰ میلیون مترمربع و معادل ۳/۳ درصد از تولید جهانی است. میزان سرمایه‌گذاری جهانی در این صنعت همراه با گسترش مصرف از ادامه روند رشد تولید کاشی در جهان حکایت می‌کند با این وجود با توجه به حجم بالای سرمایه‌گذاری‌هایی که در صنعت کاشی و سرامیک کشور به ویژه در سال‌های اخیر شده در حال حاضر میزان عرضه در داخل بیش از تقاضای آن است که علت اصلی آن حاشیه سود مناسب این صنعت در گذشته بوده است. همان‌طور که آمار تولید و مصرف کاشی و سرامیک در ایران نشان می‌دهد، اکنون

صنعت فولاد، رتبه هفتم جهان

هستند و عمده‌ترین مناطق معدنی فولاد شامل استان‌های خراسان رضوی، کرمان و یزد است. مناطق منتخب پیشنهادی برای توسعه زنجیره غیرچوار معدنی این صنعت، منطقه جنوب شامل استان‌های سیستان و بلوچستان، هرمزگان، بوشهر و خوزستان است. مواد اولیه

فولاد یکی از محصولات مهم و استراتژیک به شمار می‌رود و سهم قابل توجهی از ارزش افزوده صنعتی را به خود اختصاص داده است. در سال ۲۰۱۵ میلادی حدود ۱۶۰۰ میلیون تن فولاد در جهان تولید و مصرف شده است. از این رو، بسیاری از کشورها با توجه به منابع خود اعم از مواد اولیه، انرژی و... اقدام به احداث واحدهای فولادی کردند تا نیاز داخلی کشور خود را به این کالای استراتژیک پاسخ دهند. در حال حاضر، تولید سالانه فولاد خام حدود ۱۶/۱۴ میلیون تن است که ایران با سهمی معادل یک درصد در رتبه چهاردهم تولید فولاد جهان قرار دارد. از نظر جغرافیایی مناطق عمده تولید فولاد کشور استان‌های اصفهان، یزد، کرمان و خوزستان

یکی از موثرترین و مهم‌ترین ضرورت‌های توسعه فولاد در کشور است و سنگ‌آهن اصلی‌ترین ماده اولیه تولید فولاد به شمار می‌رود. ذخایر احتمالی سنگ‌آهن کشور افزون بر ۴/۳ میلیارد تن است که ۳ میلیارد تن آن ذخیره قطعی اولیه به شمار می‌رود. براساس برنامه راهبردی صنعت فولاد تا سال ۱۴۰۴ ایران باید به رتبه هفتم دنیا با تولید سالانه ۵۵ میلیون تن فولاد خام دست پیدا کند. برای رسیدن به این چشم‌انداز تا سال ۱۴۰۴ میزان سرمایه‌گذاری ثابت مورد نیاز ۱۷۰۰ میلیون یورو برآورد شده است. با توجه به برنامه‌ریزی انجام شده در صورت دستیابی به این رقم اشتغال صنعت فولاد به ۱۴۸ هزار و ۵۰۰ نفر خواهد رسید.

تبدیل شدن به پایگاه منطقه‌ای برای ساخت شناور و سکوهای دریایی

سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۴۰۴ از ۰/۱ درصد تولید ناخالص داخلی کشور به ۰/۷ درصد ارتقا پیدا کند. بر این اساس و با توجه به شرایط موجود در بازارهای آینده چشم‌انداز صنعت دریایی کشور بدین شرح هدف‌گذاری شده است: صنایع دریایی جمهوری اسلامی ایران، صنعتی رقابت‌پذیر و قابل اطمینان با تکیه بر دانش و توانمندی داخلی در جهت تامین پایدار و حداکثری نیازهای داخلی و جذب بازار بین‌المللی از طریق تبدیل شدن به پایگاه منطقه‌ای برای ساخت شناور و سکوهای دریایی به وسیله ارتقای دانش و مهارت نیروی انسانی، توسعه زنجیره تامین مواد و تجهیزات، فعال‌سازی بخش خصوصی و استفاده از همکاری‌های بین‌المللی خواهد بود.

دارای رشد متوسط ۶ درصد بوده است. هدف‌گذاری آینده توسعه صنایع دریایی تا سال ۱۴۰۴ کسب حدود ۳/۲ درصد میلیارد دلار از بازار ساخت و تعمیر کشتی خواهد بود که معادل یک درصد از بازار جهانی است. مجموع فعالیت صنایع دریایی کشور در سال ۱۳۹۲ معادل ۷۶۰ میلیون دلار بوده است. با برنامه‌ریزی و اجرای برنامه‌های مناسب می‌توان حجم فعالیت این صنایع را در افق ۱۴۰۴ به حدود ۴/۸ میلیارد دلار رساند. بر این اساس با توجه به ظرفیت‌های موجود در بخش‌های مختلف برنامه راهبردی، سهم صنعت دریایی باید در

روند روبه رشد جهانی حمل‌ونقل دریایی باعث شده که توجه به این صنعت روزبه‌روز افزایش یابد. در ایران نیز اگرچه تخلیه و بارگیری حدود ۹۰ درصد از وزن کل کالاهای صادراتی و وارداتی و ۶۰ درصد از ارزش کل تجارت کشور از طریق حمل‌ونقل دریایی است اما در سال‌های اخیر به علت مسائل بین‌المللی، حمل‌ونقل دریایی کشور از لحاظ تناژ تغییر چندانی را شاهد نبوده است. ایران با ۲۲۷ فروند شناور دارای بیست و یکمین ناوگان بزرگ حمل‌ونقل دریایی دنیاست. با وجود شرایط به نسبت نامناسب اقتصادی در سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۲ کل ناوگان دریایی کشور

رتبه پنجاهم جهان در صنعت نساجی

صنعت نساجی در زمره بزرگترین، مهم‌ترین و قدیمی‌ترین صنایع جهان است که به دلیل اشتغالزایی بالا و نقش صنعتی، اقتصادی و اجتماعی فوق‌العاده، بسیار مورد توجه اغلب کشورها و اقتصادهای بزرگ دنیا قرار دارد. هم‌اکنون افزون‌بر ۹۸۱۸ واحد صنعتی با اخذ پروانه بهره‌برداری از وزارت صنعت، معدن و تجارت در صنایع نساجی و پوشاک کشور فعال هستند که این تعداد ۱۱ درصد از کل بنگاه‌های فعال صنعتی کشور را تشکیل می‌دهد. میزان سرمایه‌گذاری ثابت در این واحدها طبق اعداد موجود در پروانه‌ها حدود ۲۸ هزار میلیارد ریال و ۳

پوشاک کشور بیش از ۳۰۰ هزار میلیارد ریال در سال برآورد می‌شود. با توجه به وضعیت جهانی صنایع نساجی و پوشاک و وضعیت نیروی کار و گروه اقتصادی کشور (درآمد متوسط به بالا) ایران ظرفیت صادرات بیش از ۱۲ میلیارد دلار منسوجات، پوشاک، کفش و چرم را دارد. براساس برنامه راهبردی این صنعت دستیابی به جایگاه سوم صنعت نساجی در منطقه و رسیدن به رتبه ۵۰ جهان با تکیه بر رقابت‌پذیری، نوسازی و سرمایه‌گذاری همراه با توسعه فناوری و ارتقای بهره‌وری عوامل تولید هدف‌گذاری شده است.

درصد از کل سرمایه‌گذاری در صنعت کشور است. این واحدهای صنعتی افزون بر حدود ۳۰۰ هزار شغل صنعتی مستقیم ایجاد کرده و در حدود ۱۲ درصد از اشتغال صنعتی کشور را به خود اختصاص داده‌اند. گفتنی است که این میزان اشتغال مربوط به واحدهای صنعتی بوده و با توجه به تعداد زیاد واحدهای کوچک و صغی، میزان شاغلان در صنعت نساجی، پوشاک و چرم کشور ۶۴۷ هزار نفر معادل ۲۱ درصد کل صنعت است. با استناد به آخرین آمار بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، مصرف سالانه پوشاک خانوار شهری ۱۲ میلیون ریال است و مصرف کل بازار داخلی کنونی

صنعت خودرو، رتبه یازدهم جهان

شده که راهبردهای دستیابی به این چشم‌انداز در این برنامه شامل ایجاد پایگاه ساخت و تولید خودرو با نام و نشان تجاری داخلی و مشترک یا نام و نشان معتبر جهانی در منطقه با تاکید بر صادرات محصولات تولیدی، ایجاد پایگاه ساخت تولید قطعات و مجموعه‌های خودرو با نام و نشان تجاری معتبر داخلی یا جهانی در منطقه با تاکید بر مزیت رقابتی، جذب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی در راستای جذب فناوری‌های نوین و توسعه صادرات و ایجاد پایگاه مراکز طراحی، آزمون و خدمات مهندسی خودرو در منطقه می‌شود. براساس برنامه‌ریزی این صندوق تولید خودرو سبک باید در سال جاری به یک میلیون و ۴۰۰ هزار دستگاه و تا سال ۱۴۰۴ به ۳ میلیون دستگاه افزایش پیدا کند که از این میزان ۳۳ درصد باید به صادرات اختصاص یابد. علاوه بر این میزان فروش سالانه صنعت خودرو تا سال ۱۴۰۴ باید به ۵۰ میلیارد دلار برسد. اشتغالزایی در نظر گرفته تا سال ۱۴۰۴ نیز ۶۰۰ هزار نفر است.

صنعت خودرو به عنوان یک صنعت مادر با سطح فناوری متوسط از پیش‌ران‌های بخش صنعت، معدن و تجارت کشور به شمار می‌رود و در زمره صنایع اولویت‌دار و منتخب در بخش تولید و تجارت در راستای تحقق اهداف مندرج در سند چشم‌انداز کشور است. ایران با جمعیتی حدود یک درصد جمعیت جهان، سهم ۲ درصدی از تولید خودرو در جهان را دارد. برآورد می‌شود در سال آینده این صنعت ۱۴ درصد ارزش افزوده بخش صنعت، ۳ درصد سهم ارزش افزوده از تولید ناخالص داخلی و ۱۲ درصد از اشتغال بخش صنعت را تشکیل دهد. مناطق فعال در صنعت خودروسازی کشور استان‌های تهران، خراسان رضوی، کرمان، آذربایجان شرقی و اصفهان هستند. سایت‌های فعال خودروسازی ایران در خارج از کشور نیز کشورهای سوریه، عراق، بلاروس، آذربایجان، مصر، سنگال و ونزوئلا هستند. برنامه راهبردی صنعت خودرو دستیابی به جایگاه نخست صنعت خودرو منطقه، رتبه پنجم آسیا و رتبه یازدهم در جهان با تکیه بر توسعه تا سال ۱۴۰۴ هدف‌گذاری

جایگاه یازدهم جهان در صنعت مس

بازارهای منطقه و هدایت احداث واحدهای جدید به سمت تولید محصولاتی که در بازارهای منطقه ظرفیت کشش و جذب آن وجود دارد، می‌توان انتظار داشت که تولید و صادرات محصولات مسی بیشتر شود. با توجه به توسعه صنایع مس به منظور پوشش کامل نیاز داخل کشور، صادرات به کشورهای هدف، ایجاد مزیت در مقیاس بهینه با بکارگیری فناوری‌های روز دنیا، چشم‌انداز این صنعت در افق سال ۱۴۰۴ رسیدن به جایگاه یازدهم جهان با ایجاد ظرفیت تولید سالانه ۴۵۰ هزار تن مس کاند در نظر گرفته شده است. یکی از مهم‌ترین سیاست‌هایی که در بخش مس در سال‌های گذشته در نظر گرفته شده تکمیل زنجیره ارزش و جلوگیری از خام‌فروشی است. با توجه به اینکه ایران در منطقه از مهم‌ترین کشورهای دارنده مس به شمار می‌رود در صورتی که بتواند مانع خام‌فروشی شود، نیاز کشورهای منطقه به ایران و محصولات تولید شده با مس افزایش می‌یابد.

در حال حاضر حدود ۹۱۰ هزار تن کنسانتره مس از معادنی همچون سرچشمه، سونگون و میدوک برداشت و تولید می‌شود. این کنسانتره در دو واحد ذوب سرچشمه و خاتون‌آباد فرآوری شده و در نهایت در واحد تصفیه مجتمع سرچشمه به کاند مس تبدیل می‌شود. در زمینه وضعیت فعلی صنایع پایین‌دستی، مشکلات مربوط به کمبود سرمایه در گردش، کاهش توانایی رقابت با تولیدکنندگان سایر کشورها به‌ویژه در بازارهای خارجی موجب شده که از حدود ۷۰۰ هزار تن ظرفیت ایجاد شده در صنایع پایین‌دستی تنها حدود ۲۰۰ هزار تن از آن استفاده شود. در مرحله اول دلیل اصلی این امر تناسب نداشتن تولید با ظرفیت ایجاد شده و خام‌فروشی و افزایش نیافتن تولید مس کاند در کشور را می‌توان علت دیگر برشمرد. از این رو در صورت جلوگیری از صادرات کنسانتره، رفع موانع مالی، حمایت از توسعه صادرات به‌ویژه

